

"Het licht van uw gelaat"

Vrijdag 2 april 2021

Thema Goede Week: "Laat het licht van uw gelaat over ons schijnen" (Psalm 4:7)

Deze week beschouwen wij met verstomming hoe het Licht niet welkom was en is in onze wereld. Hoe het wordt gedoofd. Hoe paradoxaal dit is. Hoe Gods Licht precies schijnt in Jezus' manier om zich te laten doen, zich over te laten, zich uit handen te geven en zich te laten manipuleren, beschimpen en kruisigen. In zijn lijden licht al het menselijk lijden van alle tijden op.

Begin van het gebed

Langzaam open ik mijn handen: Heer, toon mij uw wonden.

In gedachten plaats ik mij voor de gekruisigde Jezus.

In stilte vraag ik: Heer, laat mij U volgen.

Bijbeltekst voor vandaag, vrijdag 2 april: Johannes 19:3, 5, 26-27

Ze sloegen hem in het gezicht. [...] Pilatus zei: "Zie de mens." [...] Toen Jezus zijn moeder zag staan, en bij haar de leerling van wie hij veel hield, zei hij tegen zijn moeder: "Dat is uw zoon."

Gebedsuggesties bij de bijbeltekst van de dag

Waar mensen nog steeds gekruisigd en vervolgd worden is elke keer weer voor God een slag in het gezicht. Pilatus nodigt ons uit op te kijken naar Hem, de enige echte, ware mens, die ons toont hoe wij mensen kunnen en dienen te zijn. Nu, op Goede Vrijdag, wordt dat licht in uw ogen, het licht van uw gelaat, uw vertederende en genezende glimlach gedoofd. Ik kan niet anders dan denken en bidden - ik zie hun gezichten voor mij - aan al die mensen, vrouwen, mannen en kinderen, op de vlucht, hun gezicht vermoeid, vuil en naar de grond gekeerd, of juist hoopvol naar mij gericht, een uitgestoken hand: 'Help mij!' God, mijn God, waarom hebt Ge mij verlaten?! Zijn hartverwarmende blik, het licht van zijn gelaat, rust op hen. Ik durf hun blik aan en verruim mijn hart en mijn gebed; ik luister en voel in mij Gods antwoord opwellen, die mij tot actie drijft, iets concreet, iets wat ik kan doen.

Einde van het gebed

Heb ik de passie van Jezus op mij kunnen laten inwerken? Wat vertel ik Jezus, nu Hij voor mij aan het kruis genageld hangt? Ook in het lijden blijft het licht van zijn gelaat stralen. In stilte dank ik de Heer voor dit moment samen. Ik bewoon de stilte met mijn vragen en blijf luisteren naar zijn stem. Ik laat mij aankijken door Hem en spreek vertrouwelijk met Hem zoals ik met een vriend spreek. Ik sluit mijn gebed eenvoudig af:

Barmhartige God, lijdend gelaat in uw Zoon, onopgemerkt door de wereld,
Gij neemt het lijden van alle mensen op U; uw wonden blijven aanwezig.
Wek in ons uw Geest om U ook in de pijn te kunnen vinden. Amen.

Terugblik op het gebed

Laat ik mij door dit Licht aanspreken, ook nu het wordt gedoofd in de wereld? Ik schrijf kort op wat mij heeft geraakt - een woord, een zin, een gedachte - en hoe ik mij erbij voelde: onrustig, vredevol, gelukkig, dankbaar, verdrietig, angstig, opgelucht, troosteloos, vertrouwend? Wat ging moeilijk? Wat werd ik gewaar in Jezus' lijden? Liet ik God toe? Hoe voel ik me nu? Is er iets dat God in mij zou willen verdiepen? Word ik een rode draad gewaar, een goddelijke onderstroom die mij stuwt en richting geeft?